UOHSX00LD9PW

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0054/2025/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-21015/2025/163 Brno 9. 6. 2025

V řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 28. 4. 2025 navrhovatelem

- společností **TECHSPORT, s.r.o.**, IČO 25524135, se sídlem Palackého třída 617/155a, 612 00 Brno, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 25. 3. 2025 JUDr. Alešem Mendelem, advokátem, se sídlem Orlí 492/18, 602 00 Brno,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0224/2025/VZ, č. j. ÚOHS-13816/2025/500 ze dne 14. 4. 2025, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 25. 3. 2025 na návrh výše označeného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- **Zdravotnická záchranná služba Jihočeského kraje**, IČO 48199931, se sídlem B. Němcové 1931/6, 370 01 České Budějovice,

učiněných při zadávání části 2 „Sanitní vůz dopravní – 2 ks“ veřejné zakázky – **„Dodávka vozidel pro ZZS JčK“**, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 2. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-010226 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 2. 2025 pod ev. č. 118373-2025,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0224/2025/VZ, č. j. ÚOHS-13816/2025/500 ze dne 14. 4. 2025

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 25. 3. 2025 obdržel Úřad návrh navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání části 2 veřejné zakázky, čímž bylo podle § 249 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„ZZVZ“**) ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

II. Napadené usnesení

2. Úřad rozkladem napadeným usnesením rozhodl, že se správní řízení podle § 257 písm. c) ZZVZ zastavuje, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele nebyla složena kauce v souladu s § 255 odst. 1 ZZVZ.

3. Úřad napadené usnesení odůvodnil tím, že z dokumentace o zadávacím řízení bylo zjištěno, že navrhovatel dne 3. 3. 2025 podal námitky z téhož dne proti zadávacím podmínkám části 2 veřejné zakázky. O námitkách rozhodl zadavatel dne 17. 3. 2025 rozhodnutím o jejich odmítnutí, a tentýž den bylo rozhodnutí o námitkách doručeno navrhovateli. Dále Úřad zjistil, že navrhovatel podal v zadávacím řízení do části 2 veřejné zakázky nabídku, avšak až dne 2. 4. 2025, tedy 6. den po uplynutí lhůty pro podání návrhu dle § 251 odst. 2 ZZVZ (nabídka byla vzata zpět a nová byla podána dne 3. 4. 2025, tedy 7. den po uplynutí zákonné lhůty). Dle Úřadu je tak zřejmé, že ve lhůtě pro podání návrhu nebyla navrhovatelem podána nabídka a nebyla tak určena nabídková cena, a tedy výši kauce odvozenou z nabídkové ceny nebylo možné objektivně určit. V takovém případě navrhovateli ZZVZ v § 255 odst. 1 ukládá povinnost složit kauci v paušální výši 100 000 Kč. Jelikož navrhovatel složil na účet Úřadu ve lhůtě pro podání návrhu kauci pouze ve výši 50 000 Kč, Úřad neměl jinou možnost než správní řízení zastavit dle § 257 písm. c) ZZVZ.

III. Rozklad navrhovatele

4. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 14. 4. 2025. Rozklad, který Úřad obdržel dne 28. 4. 2025, tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

5. Navrhovatel v rozkladu v prvé řadě rekapituluje, že Úřad v dané věci správní řízení dle § 257 písm. c) ZZVZ zastavil, neboť v souvislosti s návrhem byla dne 25. 3. 2025 navrhovatelem složena kauce ve výši 50 000 Kč.

6. Navrhovatel dále poukazuje na to, že podal nabídku, avšak až dne 2. 4. 2025, tedy 6. den po uplynutí lhůty pro podání návrhu ve smyslu § 251 odst. 2 ZZVZ. Tuto nabídku vzal následně zpět a novou podal dne 3. 4. 2025, tedy 7. den po uplynutí lhůty pro podání návrhu. Navrhovatel shrnuje, že obě zmíněné nabídky tak byly podány po uplynutí lhůty pro podání návrhu ve smyslu § 251 odst. 2 ZZVZ.

7. Navrhovatel zdůrazňuje, že z jeho nabídky je zřejmé, že s ohledem na nabídkovou cenu by byla kauce podstatně nižší než výše kauce složená pro potřeby přezkumného řízení.

8. V závěru rozkladu navrhovatel dodává, že zastavení řízení pravě z důvodu nesprávně složené výše kauce (z důvodu lhůty pro podání návrhu na přezkum před podáním nabídky) je *„právně přepjatým výkladem“*, neboť důvodem složení kauce je toliko úhrada případných nákladů spojených s řízením o přezkumu. V situaci, kdy je dle navrhovatele tato částka zjevně dostačující (v souladu s předepsanou zákonem stanovenou výší ve vztahu k nabídkové ceně), je zastavení řízení právně formalistické.

Závěr rozkladu

9. Navrhovatel závěrem rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

10. K rozkladu navrhovatele se zadavatel vyjádřil přípisem ze dne 7. 5. 2025 doručeném Úřadu téhož dne (již po uplynutí lhůty stanovené Úřadem), v němž uvádí, že plně souhlasí se závěry Úřadu v napadeném usnesení.

11. V závěru svého vyjádření zadavatel požaduje, aby předseda Úřadu podaný rozklad v plném rozsahu zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadaného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.

14. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou

v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené usnesení potvrzeno a podaný rozklad zamítnut.

V. K námitkám rozkladu

15. Podle § 255 odst. 1 ZZVZ je navrhovatel ve lhůtě pro doručení návrhu, nejde-li o případ podle odstavce 2 tohoto ustanovení (o nějž v šetřeném případě nejde), povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z jeho nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 10 000 000 Kč. Za nabídkovou cenu se pro účely výpočtu této kauce považuje rovněž cena uvedená v předběžné nabídce. V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění ze smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.

16. Podle § 255 odst. 1 ZZVZ kauce musí být připsána na účet Úřadu nejpozději v poslední den lhůty stanovené podle § 251 odst. 2 ZZVZ pro doručení návrhu. Jestliže tato kauce není na účet Úřadu připsána ve shora stanovené lhůtě nebo ve výši určené podle § 255 odst. 1 ZZVZ, Úřad je v souladu s dikcí § 257 písm. c) ZZVZ povinen správní řízení zastavit.

17. Úvodem lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Af 17/2016 ze dne 29. 8. 2017, ve kterém soud konstatuje, že: „*Smyslem kauce je zamezit nedůvodným či šikanózním návrhům na přezkoumání úkonů zadavatele a omezit množství nápadu žalovaného na významné případy. Kauce přitom představuje platební povinnost vytvářející přiměřené procesní riziko úspěšnosti návrhu. Zákonodárce určil dva mechanismy výpočtu kauce. První metoda výpočtu kauce se odvíjí od výše nabídkové ceny navrhovatele, což koresponduje s regulačním účelem institutu kauce; podle rozsahu veřejné zakázky, resp. nabídkové ceny, úměrně vzrůstá i výše kauce až po její zákonem stanovenou maximální možnou výši (2 000 000 Kč). Podmínkou pro uplatnění této metody výpočtu kauce je existence nabídkové ceny navrhovatele (tj. to, že nabídková cena je známa) a časově ohraničený rámec plnění veřejné zakázky (do novelizace ZVZ provedené zákonem č. 40/2015 Sb.; podrobněji se k této problematice zdejší soud vyjádřil v rozsudku ze dne 15. 10. 2015, č. j. 62 Af 69/2014-92; www.nssoud.cz). Není-li možné stanovit nabídkovou cenu (např. navrhovatel dosud nepodal nabídku), nebo je nabídková cena stanovena při zadávání rámcové smlouvy jako cena za jednotku plnění, činí kauce 100 000 Kč.*“ Je zde třeba poznamenat, že byť se soud vyjadřoval ve vztahu k předchozí právní úpravě, lze tyto závěry analogicky vztáhnout i ke stávající právní úpravě.

18. Klíčovou otázkou v řešené věci je to, zda navrhovatel připsal kauci na účet Úřadu ve správné výši. Rozhodujícím momentem ve vztahu k vyčíslení kauce je to, zda navrhovatel nabídku podal a kdy. V rozsudku ze dne 4. 5. 2023, č. j. 62 Af 19/2022 – 108, který byl potvrzen Nejvyšším správním soudem, Krajský soud v Brně uvedl: „(…) *kauce podle § 255 odst. 1 věty první ZZVZ bude stanovena z nabídkové ceny, (…) se kterou navrhovatel* ***v době podání návrhu*** *k žalovanému v zadávacím řízení ‚stále soutěží‘, kterou je vázán a zadavatel je oprávněn ji hodnotit, neboť pouze takto stanovená kauce fakticky reflektuje hodnotu, jakou má pro navrhovatele jeho účast v zadávacím řízení.*“ (zvýraznění doplněno). Pro výpočet kauce jsou tedy zásadní skutečnosti nastalé k okamžiku podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, tedy k 25. 3. 2025. V daném případě došlo k podání nabídky dne 2. 4. 2025, resp. 3. 4. 2025. Je proto zřejmé, že takto podaná nabídka již pro výpočet kauce není relevantní.

19. Tvrzení navrhovatele, že s ohledem na nabídkovou cenu by byla kauce podstatně nižší než výše kauce složená pro potřeby přezkumného řízení, neobstojí. Úřad se v bodě 10 napadeného usnesení zabýval smyslem ustanovení § 255 ZZVZ. Zákonná ustanovení však není možné vykládat rozšiřujícím způsobem, pokud zákonodárce jasně v zákoně zakotvuje pravidla pro výpočet kauce. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, sp. zn. 9 As 139/2020, v němž soud uvedl, že „[*j*]*e třeba vycházet z tzv. teze racionálního zákonodárce, tj. z předpokladu, že zákonodárce ví, proč vytváří takovou právní normu, jakou vytváří, a jazykové prostředky, které za tímto účelem využívá, využívá záměrně, nikoli nahodile nebo omylem. K výkladu právní normy je tímto způsobem nezbytné přistupovat, dokud (pokud) není předpoklad racionálního zákonodárce konkrétními argumenty vyvrácen a nejsou zjištěny dostatečně silné důvody svědčící o tom, že v konkrétním případě došlo při formulaci právní normy k pochybení, např. k překlepu, chybnému jazykovému vyjádření nebo zjevnému opomenutí určité skutečnosti“.*

20. V posuzovaném případě není mezi účastníky sporu o tom, že navrhovatel nepodal nabídku k okamžiku podání návrhu. Tuto skutečnost sám navrhovatel v rozkladu připouští. Proto dle § 251 odst. 1 ZZVZ nebylo možné stanovit celkovou nabídkovou cenu navrhovatele. Nemůže tak obstát tvrzení navrhovatele, že složená částka je dostačující s ohledem na její předepsanou zákonem stanovenou výši ve vztahu k nabídkové ceně. Takové posouzení Úřadu by bylo v rozporu s jeho skutkovým zjištěním, potažmo se ZZVZ.

21. Jak již bylo výše uvedeno, v okamžiku podání návrhu nebyla podána nabídka navrhovatele a nebylo možné stanovit jeho celkovou nabídkovou cenu. Proto měl navrhovatel složit kauci v paušalizované výši 100 000 Kč.

22. Tvrzení navrhovatele poukazující na to, že důvodem složení kauce je toliko úhrada nákladů spojených s řízením o přezkumu, neobstojí, jelikož institut kauce neslouží jako úhrada případných nákladů řízení, nýbrž je jakousi zárukou pro případ, že navrhovatel podá neopodstatněný návrh a nebude u Úřadu úspěšný. Účelem kauce je zamezit podávání obstrukčních či šikanózních návrhů. Řádné složení kauce má tak vliv na to, zda se Úřad bude návrhem zabývat věcně, či správní řízení zastaví právě z důvodu, že nedošlo ke složení kauce v souladu se ZZVZ.

Shrnutí

23. Závěrem lze shrnout, že v případě, že nastane některý z důvodů uvedených v ustanovení § 257 ZZVZ, Úřad nemá jinou možnost než správní řízení usnesením zastavit. S nesložením kauce v souladu s § 255 ZZVZ je spojen jediný následek, kterým je zastavení řízení bez dalšího. Jelikož tedy navrhovatel prokazatelně složil kauci ve výši 50 000 Kč, ačkoli mělo dojít ke složení kauce ve výši 100 000 Kč, nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 ZZVZ, a Úřad tedy rozhodl správně a v souladu se ZZVZ, když předmětné správní řízení zastavil.

VI. Závěr

24. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, lze dospět k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Zdravotnická záchranná služba Jihočeského kraje, B. Němcové 1931/6, 370 01 České Budějovice
2. JUDr. Aleš Mendel, advokát, Orlí 492/18, 602 00 Brno

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy